

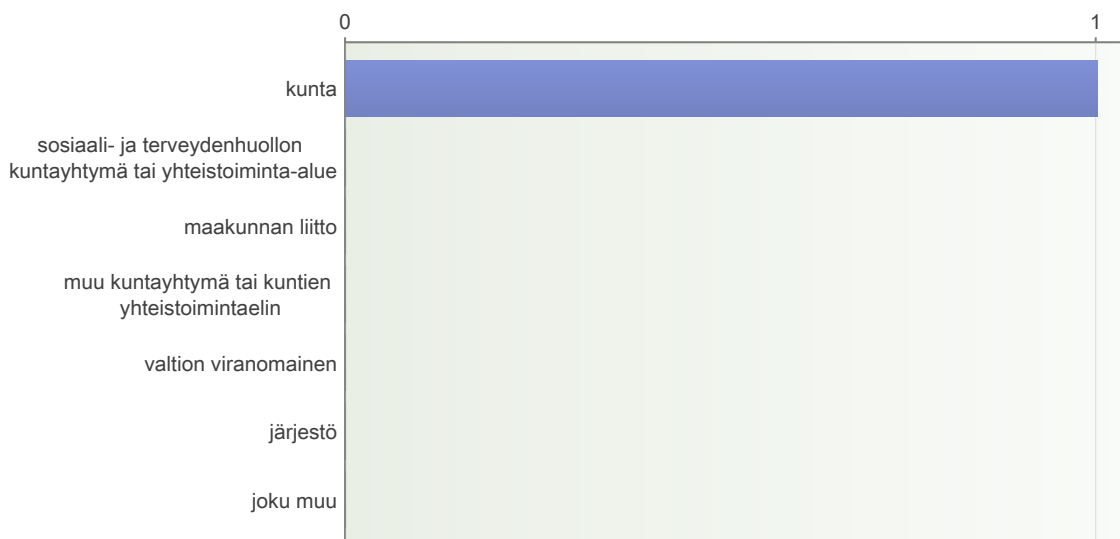
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Huittisten kaupunki	Leena Hakanen	Jyrki Peltomaa	7.11.2016	Huittisten kaupunginhallitus

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Palvelujen järjestäjäorganisaatioiden voimakas vähentäminen on omiaan parantamaan alueellisesti palvelujen yhdenvertaisuutta, mutta vasta valinnanva-pausmalli ja palvelutuotantorakenteen muodostuminen lopullisesti määrittävät, miten yhdenvertaisuus eri asiakasryhmien välillä ja sisällä toteutuu.

Riskinä on palvelutuotannon painopisteen siirtyminen haastavampiin ja pa-remmin tuottaviin, sekä yhteiskunnallisen arvostuksen että talouden näkökulmasta, erikoispalveluihin, jolloin palvelujen saatavuus voi harvemmin asutuilla seuduilla edelleen heiketä.

Palvelujen tuottamisen yhtiöittämisvelvollisuus johtaa maakunnittain erilaisiin ja toinen toistaan monimutkaisempiin organisaatorakenteisiin, jolloin asiakkaan näkökulmasta palvelujen tunnistettavuus voi maakunnittain suuresti vaihdella.

Toiminnallisen palveluintegraation toteutus ei ole mahdollista ennen kuin tieto-järjestelmät ja tietosuojaa koskeva lainsäädäntö muutetaan tulevaan palvelu-malliin sopivaksi. Asiakas- ja potilastiedon hyödynnettävyys ja vapaampi liikku-vuus ovat edellytyksiä palveluintegraation toteutukselle. Valinnanvapauden rahoitusjärjestelmä tulee myös rakentaa siten, että se ehkäisee eri palveluntuot-tajien osaoptimoiteja.

Palvelujen keskittäminen on heikosti sovitettavissa yhteen järjestämislain 1 §:ssä todetun yhdenvertaisuuden tavoitteen kanssa. Yhdenvertaisuuteen vaikuttaa mm. palvelujen saavutettavuus. Tämä ristiriita tulee lainsäädännössä poistaa mm. määrittelemällä esim. lainsäädännön perusteluissa, mitä yhdenvertaisilla sosiaali- ja terveyspalveluilla konkreettisesti tarkoitetaan.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Asiakkaan valinnanvapaus ja sekalainen palvelujen tuotantorakenne johtavat siihen, että maakunnan omistajaohjaus palvelutuotannossa vaikeutuu, ja tätä kautta myös integraatio ja yhtenäisten ja tehokkaiden hoitoketjujen saavuttaminen on vaarassa. Tässä toimintaympäristössä kustannusten nousun hillitseminen on erittäin haasteellista.

Kustannusten kasvun hillinnän kannalta keskeistä on tulevaisuuden palvelulu-pauksen sisältö: ketä hoidetaan, millä omavastuuosuudella ja mitä hoitoja, lääkkeitä ja menetelmiä julkisen palvelutarjonnan piiriin kuuluu. Jos maakuntien ra-hoituksen taso on oikeassa suhteessa asetettuun taloudelliseen tavoitteeseen, kustannuskehityksen taittaminen on mahdollista, mutta tämä voi aiheuttaa palvelujen heikentymistä. Kustannusten nousua tulee hillitä muilla keinoilla kuin palveluja karsimalla, kuten tuottavuuden kehittämällä, digitalisaatiolla ja toimintatapojen yhtenäistämällä.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- Demokratian toteutumisen näkökulmasta maakunnan verotusoikeuden puuttuminen ja suorilla vaaleilla valitun valtuuston päätösvallan kapeus muodostavat lähtökohtaisesti koko uudistuksen laillisuus- ja legitimitetiongelman. Vaaleilla valitut päättäjät tulevat olemaan vahvassa valtion ohjauksessa.

Maakuntien rahoitustapa on (=valtion suora rahoitus) ei vahvasta demokratian toteuttamista. Tämä rahoitustapa voi olla koko uudistuksen toteuttamiselle pe-rustuslaillinen este, vaikka tarkoitus on, että kyseessä on ylimenokauden rahoitustapa. Verotusoikeuden puuttuminen ja vahva, operatiiviseen toimintaan ulottuva valtion ohjaus ovat ongelmia uudistuksen perustuslainmukaisuuden arvioinnissa.

Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

Lisäksi erityisesti maakunnan palvelulaitoksen demokraattinen ohjaus jää esite-tyssä mallissa liian ohueksi.

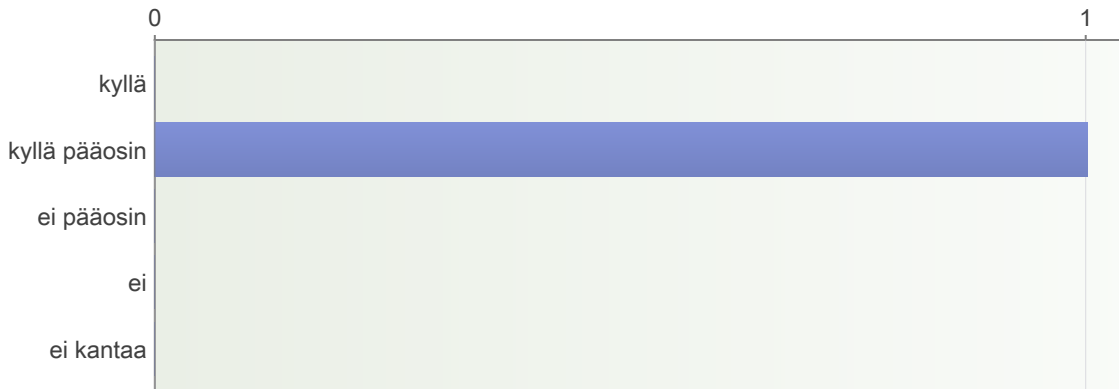
Yleisellä tasolla maakuntien itsehallinnon näkökulmasta keskeisiä ongelmakohtia esityksessä ovat seuraavat:

- Oikeus päättää palveluiden tuotantotavasta on erittäin rajoitettu. (valtioneuvoston päätösvalta yhteistoimintasopimuksissa ja palvelurakenteen ohjauksessa, laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvien palveluiden markkinoille vienti ja yhtiöittämisvelvollisuus sekä maakunnan palvelulaitos)
- Oikeus päättää sisäisestä hallinnostaan on osittain rajoitettu. (mm. maakunnan palvelulaitos, valtakunnalliset palvelukeskukset ja delegointivelvollisuudet)
- Oikeus sopia on rajoitettu. (työnjako ja yhteistyö kuntien kanssa, valtakunnallisten in-house yhtiöiden palveluiden käyttövelvollisuus)

•Erityisesti järjestämislakiin sisältyvät valtioneuvoston ja ministereiden laajat, avoimet ja tulkinnanvaraiset toimivaltuudet ohjata maakunnan operatiivista toimintaa ja päätöksentekoa mukaan lukien investointien ohjaus ja lainanotto-oikeuden rajaus.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

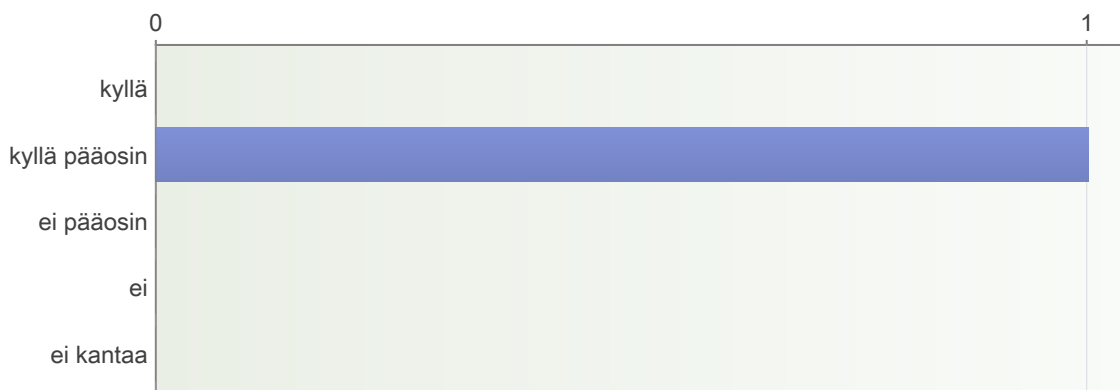

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Ehdotettu sääntely palveluiden tuottamisen ja järjestämisen erottamiseksi eri tason yhtiöittämisveloitteineen tulee kuitenkin asettamaan erittäin suuria vaatimuksia maakuntakonsernin ohjaukselle ja johtamiselle. Sosiaali- ja terveydenhuollon valinnanvapautta koskeva lainsäädäntö ja maa-kuntalain 6 §:ssä lueteltuja tehtäväalueita koskeva erityislainsäädäntö on valmisteilla, eikä niiden sisällöstä ole lausuntoa annettaessa riittävästi tietoa. Kun lainsäädäntöpaketin kokonaisuus ja sisältö eivät ole tiedossa, on olemassa vaara, että asian käsittelylle ei ole riittävästi edellytyksiä. Tämä on perustavaa laatua oleva ongelma sekä lausunnon antajien että eduskuntakäsittelyn näkökulmasta, mihin perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota edellisen sosiaali- ja terveydenhuollon lakipaketin yhteydessä. Maakuntalakiluonnoksessa maakunnalla on 25 lakisäateistä tehtävää. Maakunnan toimiala on tiukasti rajoitettu ja se voi hoitaa vain laissa mainittuja tehtäviä. Lakiluonnoksen mukaan kunnat voivat siirtää maakunnalle lakisäateisiin tehtäviin liittyviä tehtäviä vain, mikäli kaikki maakunnan kunnat ovat yksimielisiä ja rahoittavat toiminnan. Rajaus on kankea, eikä mahdollista kuntien ja maakunnan päätöksiin ja sopimuksiin perustuvaa tarkoituksenmukaista tehtävien hoitoa. Maakuntalakiluonnoksen 16 luvun säännökset valtakunnallisista palvelukeskuksista rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantovasta, siksi säännökset tulisi poistaa tai niitä tulisi olennaisesti lieventää. Laki-luonnosten mukainen järjestely veisi tukipalveluita koskevan päätöksenteon kauas niiden käyttäjistä. Maakunnilla olisi yhtiöiden palveluiden käyttövelvollisuus, mutta rajalliset mahdollisuudet vaikuttaa niiden sisältöön. Epäselväksi jää myös maakuntien omistajaohjauksen rooli ja suhde valtionohjaukseen.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakunnan tehtäviä koskeva erityislainsäädäntö on valmisteilla, joten tehtävä-kokonaisuus sekä kuntien ja maakunnan suhde ovat vielä avoimia kysymyksiä. Jatkovalmistelussa on syytä kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että erityis-lainsäädännössä määritellään maakunnalle siirrettävät tehtävät siten, että ne eivät ole päällekkäisiä tai rinnakkaisia kuntien tehtävien kanssa. Toimivaltarajo-jen tulee olla selkeitä. Säännösten täsmennysten tarvetta on elinkeinopalvelu-jen, aluekehittämisen ja maankäytön suunnittelun rajapinnoissa maakunnan ja kuntien välillä. Näiden osalta pitää päästä selkeämpään säännöstöön lähtökoh-tana kuntien yleinen toimivalta ja maakuntien rajattu toimivalta. Kuntien toimi-valta tulee säilyttää em. tehtäväalueilla nykyisen laajuisena. Kun kuntien rooli muuttuu huomattavasti palvelujen tuottajasta paikallisen elinvoiman ja hyvin-voinnin edistäjäksi, niin kunnilla pitää olla myös toimivalta näiden tehtävien hoi-tamiseen. Jatkovalmistelussa on erityisesti syytä kiinnittää huomiota siihen, että kunnan ja maakunnan roolia ja tehtäviä selkiytetään erityisesti seuraavissa tehtäväkoko-naisuuksissa: 1. Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen: Sosiaali- ja terveystieteiden palveluihin liittyvä hyvinvoinnin edistäminen siirtyy maakuntien vastuulle. Kuntien tehtävät hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen osalta ovat pääosin määrittelemättä. Vaarana on, että ilman tehtävien selkeyt-tämistä kunnan velvollisuuksista muodostuu viranomaispäätöksin alati kasvava kokonaisuus. 2.2. Ympäristöterveydenhuolto: Lähtökoh-tana kunnan järjestämisvastuun kriteereille tulisi olla nykyinen käytännössä toimivaksi havaittu laki ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminnasta. Mikäli lain edel-lytykset täyttyvät, kunnan tulisi voida tehdä sopimus maakunnan kanssa tehtävän hoitamisesta ja saada siihen kohdistetun rahoituksen. 3.3. Kasvupalvelut (työllisyys- ja elinkeinoasiat): TE-palveluiden selkeyt-täminen ja uudistaminen yritys- ja asiakaslähtöisiksi kasvupalveluiksi on tavoiteltava uudistus. Keskeistä on kuitenkin se, että elinkeinon kehittämiseen liittyviä tehtäviä ei uudisteta siten, että ne olisivat päällekkäisiä kuntien tehtävien kanssa. Maakunnilla ja kunnilla tulee toisaalta olla oikeus sopia ELY -keskuksista maakunnille siirtyvien palveluiden hoitamisesta kunta- ja maakuntakohtaisesti. Niille kun-nille, joiden elinkeinopoliittisiin tavoitteisiin ja tehtäviin kuuluu myös nykyisten TE-palveluiden tai tulevien kasvupalveluiden tarjoaminen kunnassa toimiville yrityksille, tulee antaa oikeus myös vastata palveluista. 4.4. Aluekehittäminen: Aluekehittämisviranomaisten tehtävien siirto maakunnalle on tarkoituksenmukaista. Rahoitettavien hankkeiden tulee perustua maakunnan strategiaan valintoihin ja sen mukaisesti toteuttavaan kuntien ja muiden kumppaneiden kanssa valmisteltuun maakuntaohjelmaan. Perustelutekstiin tulee lisätä kunnat keskeisinä aluekehittämisen toimijoina. 5.5. Maakuntakaavojen ja kuntien yleiskaavojen suhde: Maakuntakaavoituksen siirtymisestä maakunnan liitoilta maakunnalle seuraa tar-ve tarkastella maankäyttö- ja rakennuslain kaavajärjestelmää laa-jemminkin. Maakuntakaavoituksen tulisi jatkossa keskittyä selvem-min ja strategisemmin aluerakenteen kannalta keskeisiin kysymyk-siin. Kuntien ja kaupunkiseutujen onnistuminen elinvoimapolitiikassa edellyttää, että niillä

säilyy oikeus itsenäisiin valintoihin maapoli-tiikassa, kaavoituksessa ja toteuttamisen ohjelmoinnissa. 6. 6. Liikennejärjestelmän toimivuus, liikenneturvallisuus, tie- ja liikenne-olot ja alueellinen tienpito, maankäytön yhteistyö: Maakuntien teh-tävät ja vastuut tienpidossa suhteessa tienpidosta osaltaan vastaa-vaan Liikennevirastoon edellyttävät selventämistä. Valtakunnallisen tieverkon toimivuuden kannalta on olennaista, että se suunnitellaan, rakennetaan ja kunnossapidetään yhtenäisten periaatteiden pohjalta ja että kunnat voivat osaltaan vaikuttaa tienpidon proses-seihin. Tämä tulee varmistaa organisaatoratkaisussa. 7.7.Maatalouden ja maaseudun kehittäminen: Erityisesti maaseudun kehittämistehtävät ovat olennainen osa kuntien oman alueensa elinvoiman kehittämiseen liittyviä tehtäviä, joten kunnille pitää mahdollistaa osallistuminen maaseudun kehittämistyöhön. 8. 8.Pelastustoimi: Maakunnille ja kunnille tarjottavien pelastustoimen palvelujen näkökulmasta pelastustoimen järjestäminen 18 maakun-nalliseen pelastuslaitokseen on perustellumpi ratkaisu kuin pelas-tustoimen järjestäminen viiden maakunnan tehtävänä. Pelastustoi-men toiminnallisuuden osana on koko maassa laaja vapaaehtois-toiminta ja vapaaehtoistoinnin oikean roolin jäsentäminen edel-lyttää päätöksiä mahdollisimman lähellä toimijoita. Lainsäädännös-sä on kuitenkin pelastuslaitosten määrästä riippumatta turvattu pelastuslaitosten mahdollisuus toimia ensihoidon palveluntuottajina. 9. 9. Ensihoitopalvelu on kiinteässä yhteydessä sairaalan päivystystoimin-taan. Lisäksi pelastustoimi ja ensihoitopalvelu ovat olennainen osa sairaaloiden häiriötilanteiden hoitoa ja näin ollen niiden kenttäjohto pitää olla maakunnan tasolla. Lisäksi ensihoito palvelu on lähipalve-lua, ja sen yhteistyötä kotiin tarjottavien palvelujen kanssa tulee vahvistaa. Tämä tavoitetta ei tue viiden alueen malliin siirtyminen. 10. 10.Vesitalous, vesihuollon edistäminen ja suunnittelu: Vesihuolto on osa kuntien vastuulla olevan rakennetun ympäristön palvelukoko-naisuutta ja vesihuollon järjestämisvastuu tulee olla jatkossakin kunnalla.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

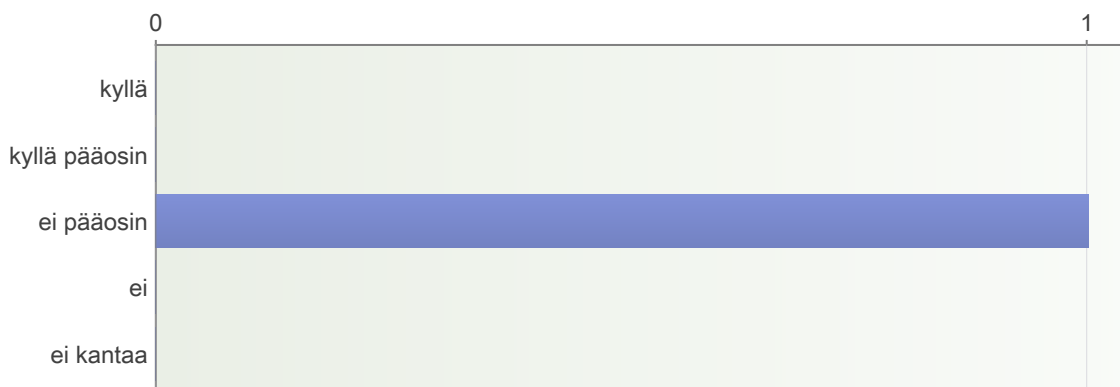

Avoimet vastaukset: kyllä

- Maakuntalakiluonnos vastaa kuntalain sääntelyä. Maakuntavaltuuston tulee luoda edellytykset asukkaiden suoralla osallistumiselle. Ehdotus antaa siihen toimivat puitteet.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

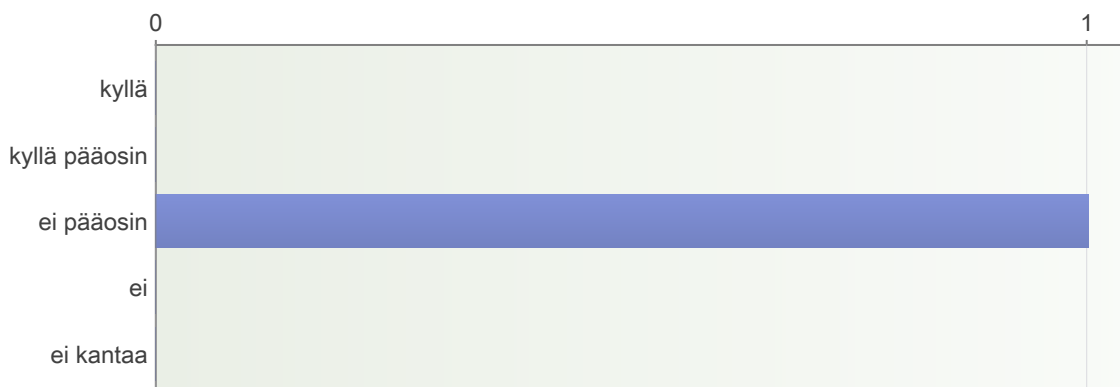

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Kun erityisesti sosiaali- ja terveystoimen palvelujen tuottamiseen olennaisesti liittyvä valinnanvapauskriteeristö on vielä määrittämättä, maakunnan palvelu-laitos näyttäytyy palvelujen kokonaisuuden kannalta ja asemaltaan erityisen se-kavana ja keskeneräisenä. Organisatorisestikin maakunnan palvelulaitoksen rooli ja etäisyys maakunnan poliittisesta johtamisesta ja ohjauksesta on jäämässä liian etäiseksi. Vaaleilla valitulla maakuntavaltuustolla tulee olla suorat vaikutusmahdollisuudet sen vastuulla olevien palveluiden strategiisiin linjauksiin ja oman palvelutuotannon kokonaisuuteen. Maakunnalla palvelujen järjestäjänä on oltava riittävästi omaa osaamista ja kykyä hankkia parhaita palveluja ilman sidoksia omaan organisaatioon.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakunnan rahoituksen yleiskatteellisuus on välttämätöntä itsehallinnon kannalta. Maakuntalakiin ehdotetut säännökset alijäämän kattamisvelvollisuudesta ja siihen liittyvät kriisimaakuntakriteerit sekä lainanotto-

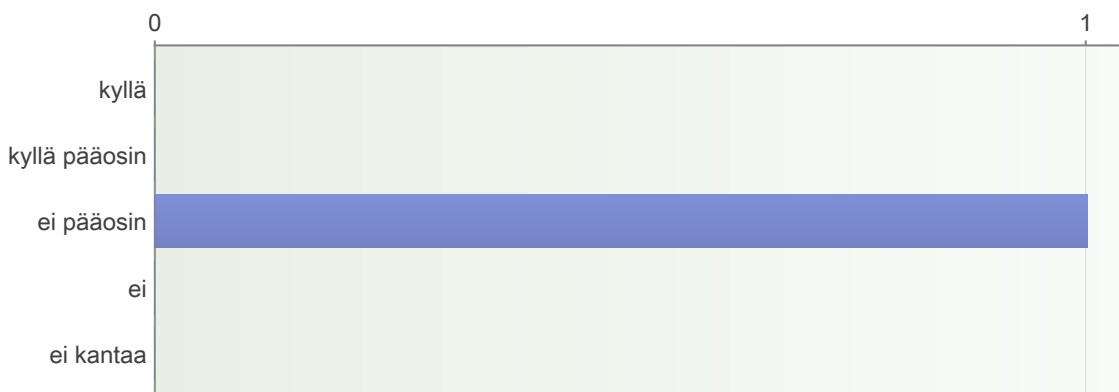
oikeuden rajoittamises-ta ovat aivan liian tiukat ja ne ovat ongelmalliset maakuntien itsehallinnon näkökulmasta. Vaarana on, että monet maakunnat joutuvat hyvin nopeasti arviointimenettelyyn. Kaksi vuotta on liian lyhyt aika aidosti muuttaa pysyvästi toiminnan rakenteita.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

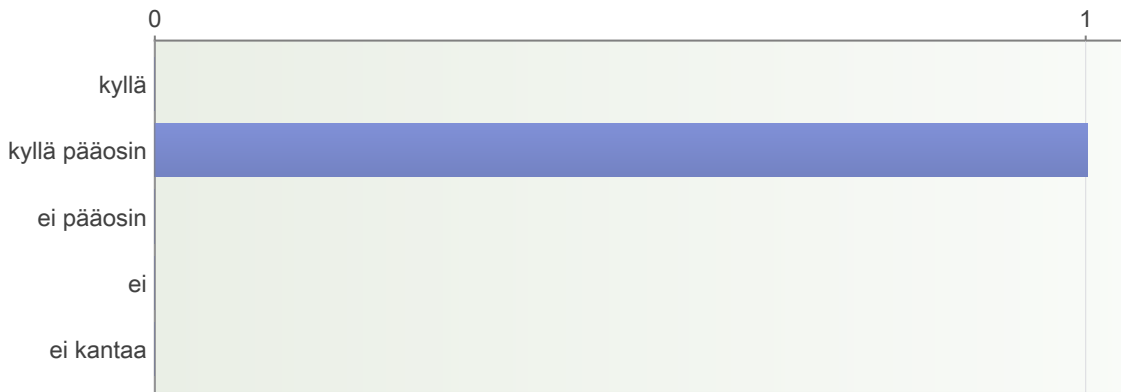
Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Vaikka säännöksellä on tarkoitus turvata palvelujen läheisyyttä, se mahdollistaa erittäin pitkälle viedyn keskittämisen väliin kriteereihin perustuen. Maakunnan asukkaiden palvelujen saatavuuden kannalta olennaista on valinnanvapausmallin toteuttamistapa.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa.

Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

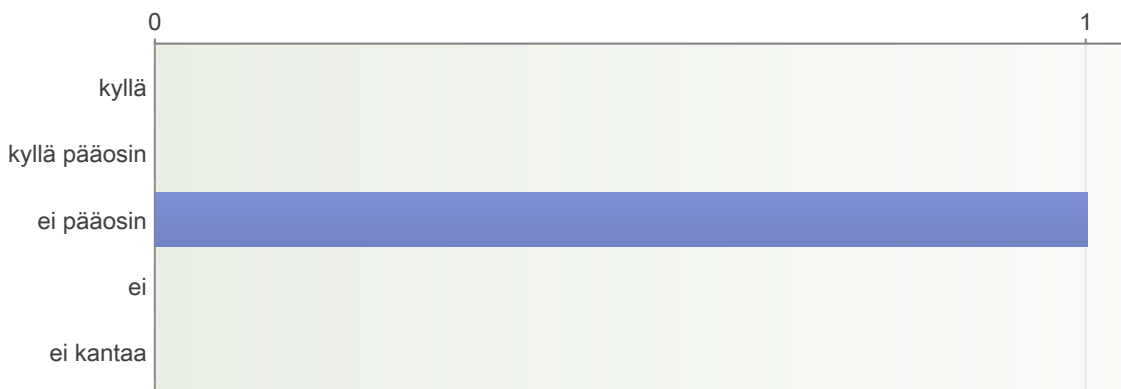

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Perusteltua on, että yhteistyöalueen maakuntien keskenään solmima yhteistyö-sopimus on sopimusosapuolia sitova. Sitovuus ei ole perusteltua siltä osin kuin valtiolle on annettu toimivaltaa päättää maakuntien yhteistyösopimuksesta laki-luonnoksen 18 §:n mukaisesti. Valtioneuvoston ja ministeriön laajat, avoimet ja tulkinnanvaraiset toimivaltuudet ohjata maakuntien operatiivista toiminta ja päätöksentekoa eivät ole hyväksyttäviä maakunnan itsehallinnon toteutumisen kannalta.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

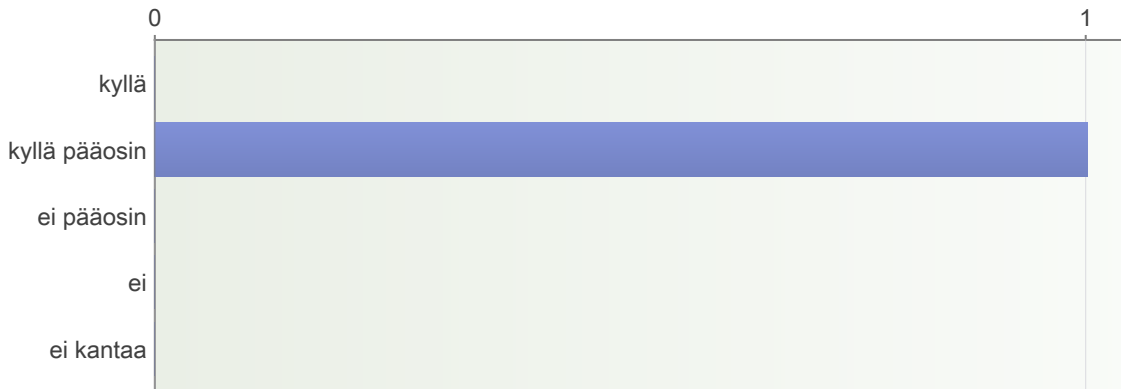

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Monituottajamalli, valinnanvapaus ja yhtiöittämisvelvoite asettavat haasteita integraation toteuttamiseen. Ehdoton edellytys integraatiolle ja sujuville hoito-ketjuille on asiakastietojen moniammatillinen tietoturallinen hyödyntäminen. Monituottajamalli edesauttaa tavoitetta hillitä palvelujen kustannusnousua.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien palvelujen järjestämiseen kohdistuvan valtion ohjauksen tulisi kohdistua ainoastaan strategisiin tavoitteisiin sekä maakuntien välisen työn näkökulmasta strategisesti merkittäviin kohteisiin. Valtakunnalliset ja tarvittaessa erikseen kullekin maakunnalle asetettavat sosiaali- ja terveydenhuollon strategiset tavoitteet sekä ministeriön ja maakuntien neuvottelumenettely ovat riittäviä ohjausvälineitä. Valtiolla ei tule olla interventio-oikeutta maakuntien operatiiviseen toimintaan. Erityisen ongelmallista maakuntien itsehallinnon näkökulmasta on järjestämislakiluonnoksen 19 §:n (Palvelurakenteen, investointien ja tiedonhallinnan ohjaus) lisäksi 18 § (Valtioneuvoston toimivalta). Maakuntien toiminnan ohjauksen tulee perustua voimassa olevaan lainsäädäntöön, ei valtioneuvoston eikä ministeriöiden hallinnollisiin päätöksiin. Maakuntien itsehallinnon toteuttaminen edellyttää järjestämislakiluonnoksen 18 ja 19 §:n poistamista kokonaan. Järjestämislain 4 lukuun (Ohjaus, suunnittelu ja kehittäminen) ja maakuntalain 3 lukuun (Maakunnan suhde valtioon ja kuntiin) sisältyvät ohjauksen mekanismit ovat riittävät maakuntien ohjauksen näkökulmasta. Uudistuksessa maakunnilla puuttuu verotusoikeus, joka on toinen perustuslaki-valiokunnan asettamista kriteereistä alueelliselle itsehallinnolle. Mikäli itsehallintoa vielä rajoitetaan valtion laajalla toimivallalla puuttua maakuntien operatiiviseen toimintaan ja valtiolle siirrettävällä viimekätisellä päätösvalalla koskien mm. maakuntien yhteistyösopimuksia, tosiasiallisesti heikennetään uudistuksen mahdollisuuksia tulla hyväksytyksi perustuslakivaliokunnan käsittelyssä.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

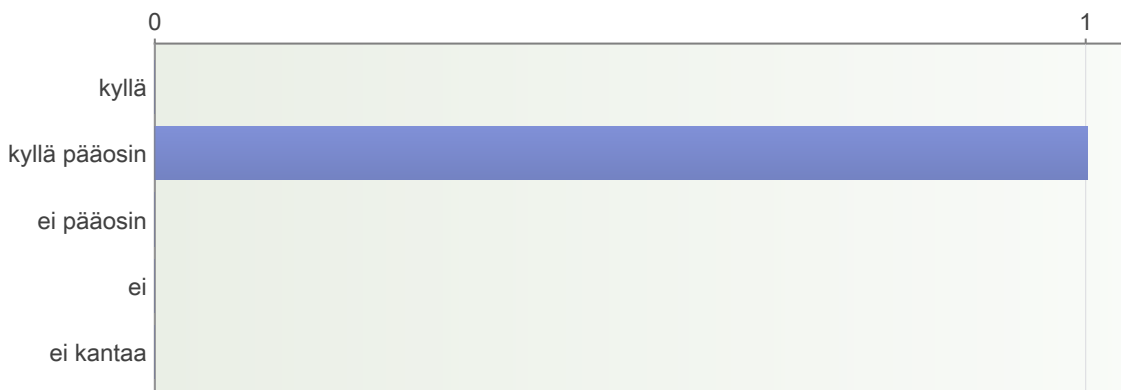

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Palvelulaitos tulee olemaan laajoine tehtävineen suuri organisaatio, jossa on laaja asiantuntemus. Jotta maakunta selviäisi sille asetetuista tilaaja-, ohjaus- ja valvontatehtävistä, sillä tulee olla merkittävä määrä osaamista ja henkilökuntaa. Tällöin sekä tilaaja että tuottajaorganisaatioon palkataan samaa erityisosaamista, mikä tarkoittaa väistämättä päällekkäistä ja kallista organisoitumista hallintoa.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

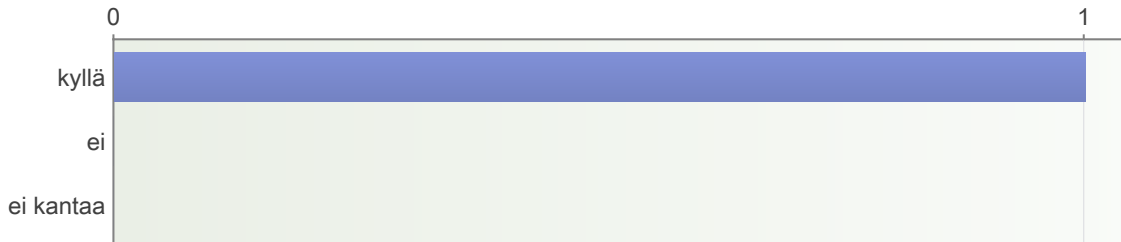
- Haasteena ovat mm. julkisen vallan käyttö, palveluketjujen integraation toteuttamismahdollisuudet sekä sote-palvelujen järjestämisen muuttuminen ennakoimatto-maksi ja vaikeammin hallittavaksi kokonaisuudeksi. Erityisesti sosiaalitoimen tehtäviin sisältyy paljon julkisia hallintotehtäviä ja julkisen vallan käyttöä. Asiakkaiden ja heidän tilanteensa kokonaisvaltainen tarkastelu vaa-rantuu, kun heidän asioitaan tarkastellaan maakunnan palvelulaitoksessa ja monita-hoisessa palvelujen tuotantoympäristössä.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

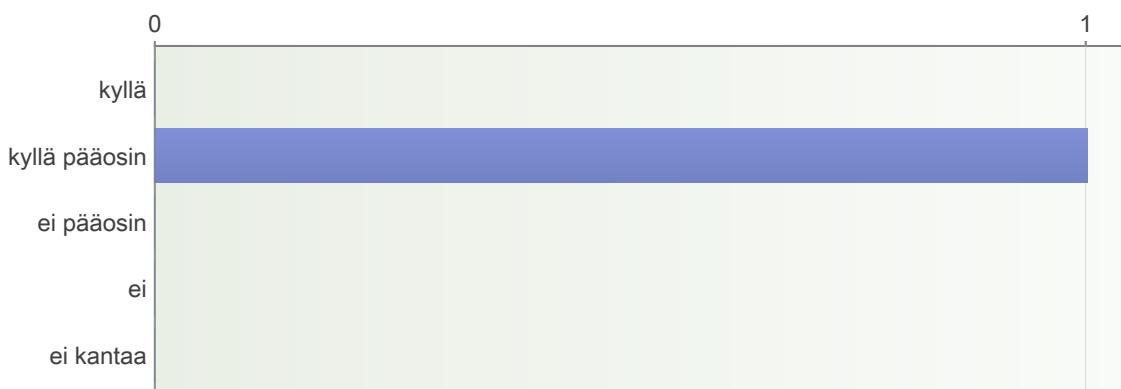
Avoimet vastaukset: kyllä

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

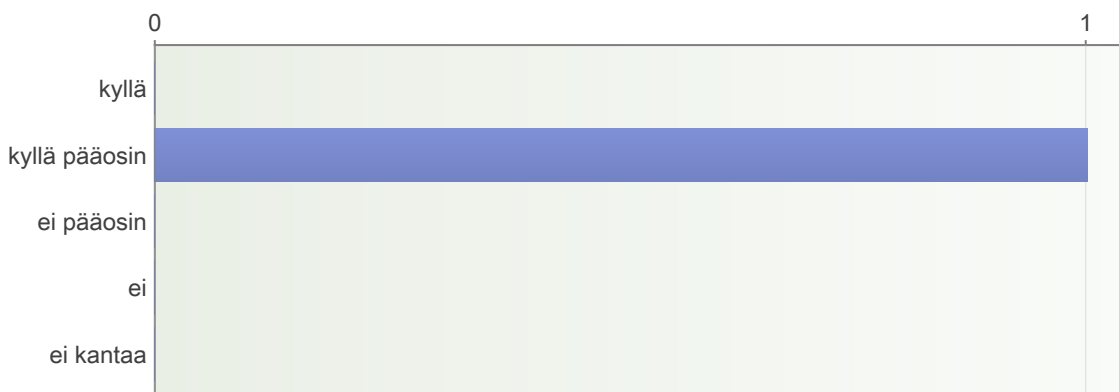
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Väliaikaishallinnon osalta tulisi varmistaa demokratian toteutuminen. Väliaikaisten valmistelutoimielimen lainsäädännöllisenä lähtökohtana on ajatus siitä, että valmistelutoimielin tekee vain operatiivisia valmistelutoimenpiteitä, joilla ei ole ns. ”poliittista ulottuvuutta”. Ajatus vain operatiivisesta valmistelusta on

kestämätön. Valmisteltavat asiat ovat yhteiskunnallisilta vaikutuksiltaan erittäin suuria ja sellaisia, joilla on vääjäämättä poliittista merkitystä. Väliaikaisen toimielimen muodostaminen, asettaminen ja toiminta tulee tästä syystä perustua maakunnan omaan poliittiseen ohjaukseen ja päätöksentekoon. Mikäli poliittinen ohjaus sivuutetaan, on odotettavaa, että valmistelun vaikeus kasvaa ja luottamus koko sote- ja maakuntaudistukseen heikkenee. Kunnille selvitystyöstä aiheutuvat kustannukset on korvattava.

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

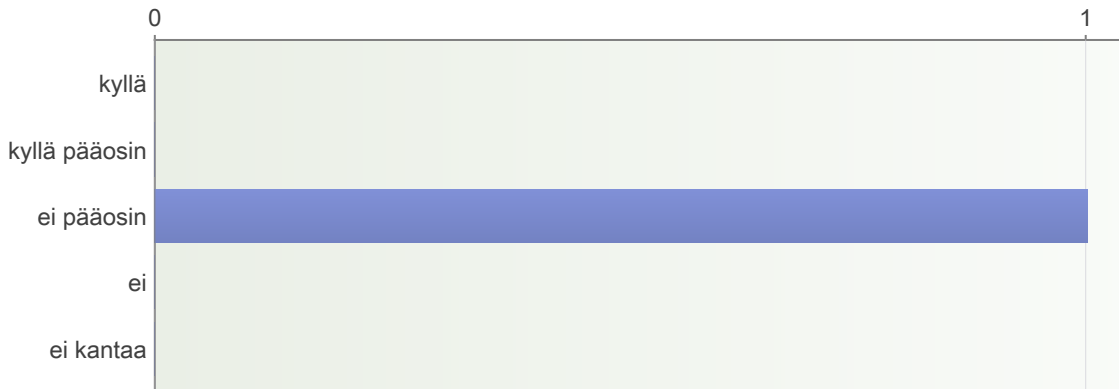

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Historiallisen iso, yli 220 000 palkansaajan, siirto kunta- ja valtiosektorilta maa-kuntiin tulee tehdä yhteneväisin perustein - oli kyse sitten sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen kuten myös esim. maakuntien liittojen siirtyvästä henkilökunnasta. Valittu mekanismi, liikkeen luovutus, on kannatettava, koska järjestämis- ja tuottamisvastuu siirtyy ko. yksiköistä maakunnille ja yksiköt lak-kaavat toimimasta. Henkilöstön siirtyminen liikkeen luovutuksen ehdoin turvaa henkilöstön aseman. Tulisi kuitenkin tutkia mahdollisuudet säätää luovutettavan henkilöstön määritystä liikkeen luovutusdirektiivistä poikkeavalla tavalla. Yksittäisen henkilön työajan käyttöön (vähintään 50 % siirtyvään toimintaan kohdistuvaa työtä) perustuva määrittely johtaa epätarkoituksenmukaiseen lopputulokseen, kun henkilöstöä siirtyy joko liikaa tai liian vähän riippuen tavasta, jolla esimerkiksi tuki-palvelutehtävät on kunnassa organisoitu. Henkilötyövuosiin perustuva tarkastelu johtaisi toiminnan kannalta parempaan lopputulokseen sekä luovuttavassa organisaatiossa että luovutuksen saajalla. Henkilöstön asema tulee vielä selkiyttää siirtymäsäännöksissä ja tähän liittyvä valmistelu aloittaa hyvissä ajoin yhteistoimintalainsäädännön edellyttämällä tavalla.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Sote-kiinteistöomaisuuteen liittyvät riskit tulee järjestelyssä kohdentaa pääosin sille osapuolelle (maakunta, perustettava maakuntien toimitilayhtiö), joka omilla toimillaan pystyy vaikuttamaan kiinteistöjen käyttötarpeeseen. Mikäli lainvalmis-telussa edetään lakiluonnoksessa esitetyn ratkaisun pohjalta, tulee varmistaa, ettei kunnille aiheudu omistamiinsa sote-kiinteistöihin liittyviä taloudellisia riskejä ja seuraamuksia. Siirtymäkauden sitovan vuokrajakson tulee olla esitettyä (3 + 1 vuotta) pidempi, vähintään 5 vuotta, jotta kunnat voivat varautua ja valmistautua mahdollisiin palveluverkon muutoksiin. Myös siirtymäkauden jälkeen laadittavat vuokrasopimukset ja muut sopimukset on määriteltävä laadittavaksi siten, että vuokrataso mahdollistaa laadukkaan ja ennakoivan kiinteistöpidon, investointien riskittömän toteuttamisen sekä omaisuuden arvon säilyttämisen. Uudistukseen liittyvillä omaisuusjärjestelyillä ei saa vaarantaa kuntien mahdollisuuksia vastata niille jäävien palvelujen järjestämisestä ja rahoittamisesta rahotusperiaatteen mukaisesti. Lainvalmistelun yhteydessä on varmistettava, että siirtymäkauden jälkeen mahdollisesti tyhjilleen tai vajaakäytölle jäävistä kiinteistöistä ei aiheudu kunnille taloudellisia vaikeuksia. Mahdolliset omaisuusjärjestelyjen taloudelliset vaikutukset on korvattava kunnille täysimääräisesti esim. kohden-nettujen avustusten muodossa. Avustusten rahoitusta ei kuitenkaan saa toteuttaa vähentämällä kaikkien kuntien yleistä valtionosuutta. Uudistuksen seurauksena ei saa syntyä tilanteita joissa varainsiirtoverotus aiheuttaa lisäkustannuksia kiinteistöomaisuuden muutoin tarpeellisissa uudelleen järjestelyissä. Voimaanpanolaissa ehdotetaan säädettäväksi, että varainsiirtoverotuksessa ei syntyisi veroseuraamuksia siirrettäessä kuntayhtymät varoineen ja velkoineen voimaanpanolaissa tarkoitetulla tavalla maakunnille ja näiden varojen siirtyessä edelleen voimaanpanolaissa tarkoitetulle valtakunnalliselle osakeyhtiölle. Kuntien ja kuntayhtymien omistamien kiinteistöjen järjestelyitä ja yhtiöittämisä tulee kohdella uudistuksessa varainsiirtoverotuksessa samalla tavoin. Voimaanpanolakiin tulee sisällyttää kuntien kiinteistöomaisuuden osalta vastaavat varainsiirtoverovapautta koskevat säännökset, joilla varmistetaan, ettei kunnille tai niiden yhtiöille synny varainsiirtoveroseuraamuksia siirrettäessä maakunnille tai niiden yhtiöille vuokrattavia kiinteistöjä velkoineen kunnallisiin yhtiöihin. Muussa tapauksessa syntyvät varainsiirtoverokustannukset olisi huomioitava määriteltäessä kiinteistöjen vuokria. Esityksessä ei ole käsitelty uudistukseen liittyviä arvonlisäverotuksen kysymyksiä. Kiinteistöihin ja muuhun omaisuuteen on kuitenkin sitoutunut satojen miljoonien eurojen edestä arvonlisäveroja, jotka ovat tähän asti saatu kunnissa palautuksina. Arvonlisäverotuksen yleisten säästöjen johdosta ainakin osa näistä palautuksista joudutaan uudistuksen seurauksena palauttamaan verohallinnolle siirrettäessä omaisuutta maakunnille tai esimerkiksi kuntien yhtiöihin. Uudistuksen seurauksena kunnille syntyvät arvonlisäverokustannukset on huomioitava rahoituslaskelmissa. Siltä osin, kun kustannukset liittyvät maakunnille tai niiden yhtiöille vuokrattaviin

kiinteistöihin on kustannukset huomioitava vuokra-tasoa määriteltäessä. Voimaanpanolain 31 §:n mukaan maakuntien tulee siirtää omistukseensa saadut kiinteistönsä ym. 1.1.2019 valtakunnalliselle yhtiölle. Maakuntien omistama valtakunnallinen yhtiö saa tehtäväkseen ylläpitää ja kehittää valtavaa kiinteistömassaa. Vaikka maakunnat ovat yhtiön vähemmistöosakkaita, maakuntien oma päätäntävalta tuottajayksiköidensä kiinteistöasioihin on heikko. Omaisuuden siirto kohtelee kuntia maakunnittain epätasa-arvoisesti riippuen mm. sairaanhoitopiirin velkaantuneisuudesta.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Vastaajien määrä: 1

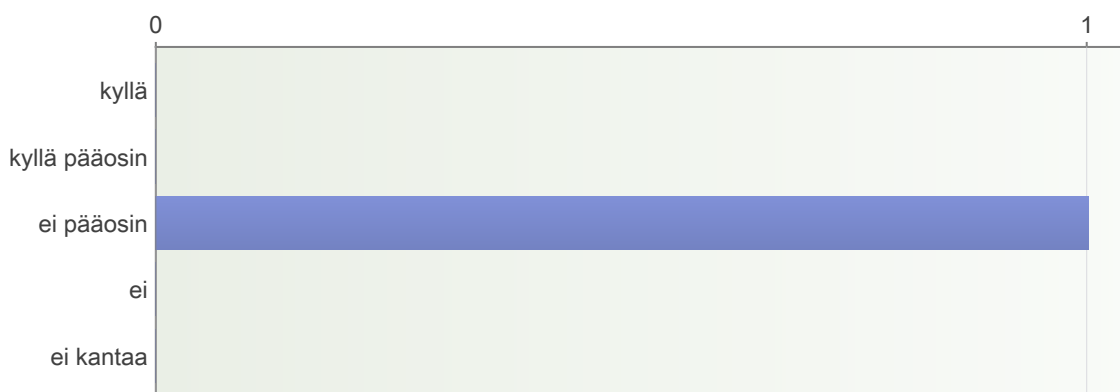
- Kiinteistöjen käyttötärpeeseen liittyvien riskien jakaminen tasaisemmin olisi mahdollista toteuttaa myös eräillä muilla lakiehdotuksissa vaille huomiota jäte-tyillä mekanismeilla. Tällaisia olisivat esimerkiksi:

1.Kuntien ja kuntayhtymien kaikkien sote -kiinteistöjen siirtäminen maakunnille ja edelleen niiden omistamaan toimitilayhtiöön yhte-näisin perustein käypään arvoon tai muuhun erikseen sovittavaan arvoon. Kiinteistöjen lunastuskorvaus on mahdollista rahoittaa esimerkiksi osittain kunnan/kuntayhtymän maakunnalle antamalla ja valtion takaamalla lainalla.

2.Kuntien ja maakuntien yhteisesti omistamien toimitilayhtiöiden perustaminen. Osa sote -kiinteistöjen luovutushinnasta suoritetaisiin kunnille kiinteistöyhtiöiden osakkeina. Kunnat saisivat asianmukaisen korvauksen luovutetusta omaisuudesta eivätkä maakunnat puolestaan velkaantuisi liikaa. Mallissa omaisuusjärjestelystä tulevat hyödyt ja haitat jakaantuvat omistuksen mukaisessa suhteessa maakuntien ja kuntien kesken.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

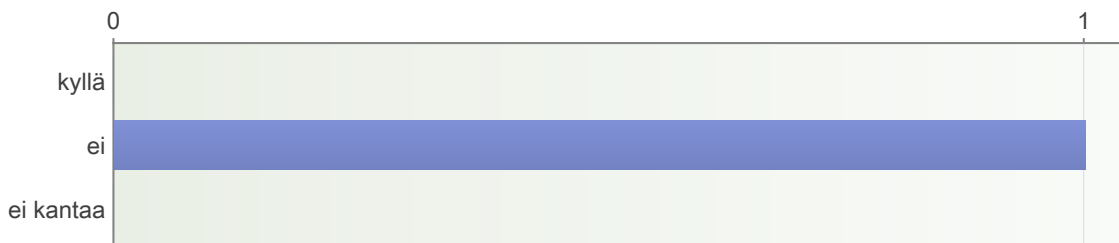
Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Kunnan oikeus päättää veroprosentistaan kuuluu perustuslaissa turvatun kunnallisen itsehallinnon ytimeen. Kunnat ovat systemaattisesti vastustaneet ja vastustavat sitä, että maakuntauudistuksessa puututtaisiin kunnan oikeuteen päättää tuloveroprosentistaan. Kaikenlainen kunnan verotusoikeuteen puuttuminen merkitsee myös riskiä, että kunnille myönnettyjen lainojen korko nousee. Kuntasektorin erinomainen luottoluokitus perustuu pitkälti juuri verotusoikeuteen, mikä ilmenee luottoluokittajien jatkuvasti myös

luottoluokittajien arvioista. La-kiluonnoksessa kunnan oikeus päättää rajoitusaikanakin veroprosentistaan on sidottu päätöksen välttämättömyyteen kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi. Veroprosentin korottamista koskevia päätöksiä ei kunnissa tehdä maksuvalmiuden näkökulmasta vaan kunnan talouden kokonaistarkastelun perusteella. Maksuvalmiutensa kunta voi tarvittaessa turvata viime kädessä velkarahoituksella. Jos kunnan päätösvaltaa päättää veroprosentistaan kaikesta huolimatta rajoitettaisiin, tulisi kunnan oikeus poiketa rajoituksesta sitoa maksuvalmiuden turvaamisen sijasta siihen, että veroprosentin korottaminen on välttämätöntä kunnan toiminnan rahoituksen turvaamiseksi.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

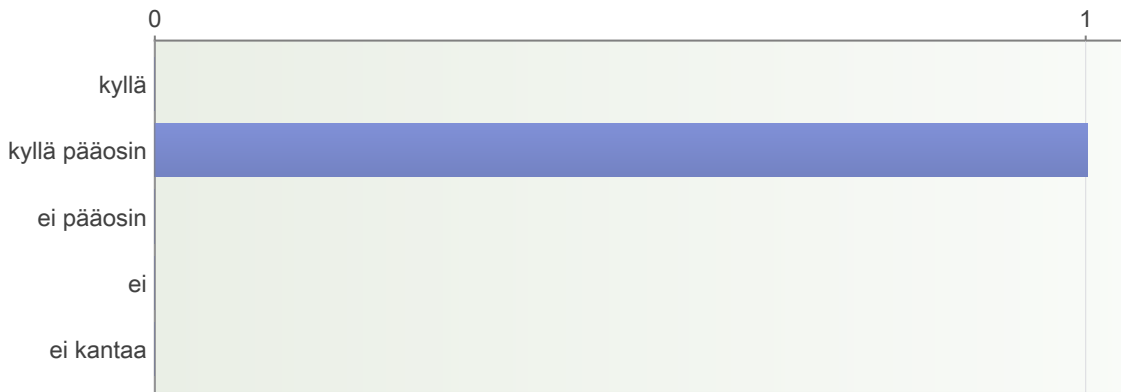
- Käsillä oleva uudistus on historiallisen laaja ja vaativa kokonaisuus. Suurin osa uudistuksen toimeenpanosta tapahtuu vasta vuoden 2019 jälkeen. Toimeenpanolle on varattava riittävästi aikaa. Kaupunginhallitus ehdottaa, että yhtiöittämiselle varataan aikaa vuoden 2022 loppuun.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

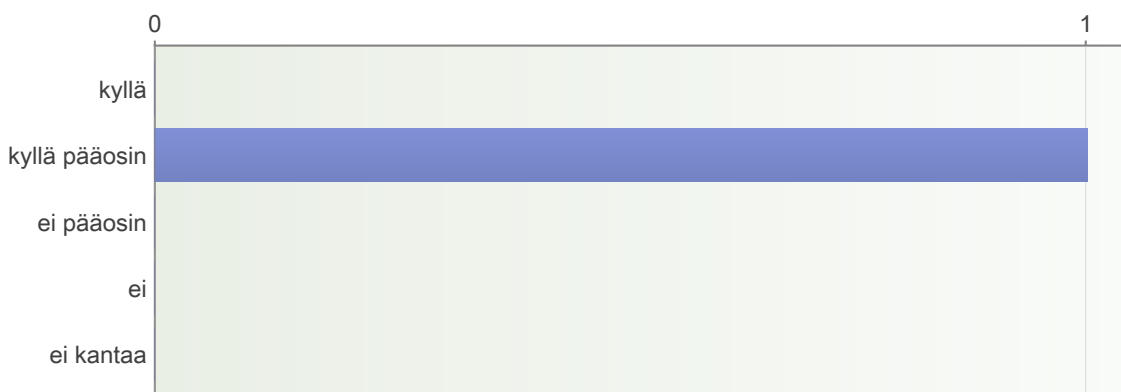

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kun lähtökohdaksi otetaan se, että uudistus toteutetaan esitetystä aikataulusta, tämä valtion suora rahoitus jää alkuvaiheessa ainoaksi vaihtoehdoksi. Maakunti-en itsehallinnon kannalta on erittäin ongelmallista, että ne ovat miltei kokonaan valtionrahoituksen varassa. Valtionrahoitukseen perustuva malli on esitysluonnoksessa johtanut maakuntien aivan liian tiukkaan ja yksityiskohtaiseen valtion-ohjaukseen. Maakunnille tulisi turvata aito itsehallinto, mikä edellyttää maakun-tien verotusoikeuden toteuttamista uudistuksen myöhemmässä vaiheessa.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

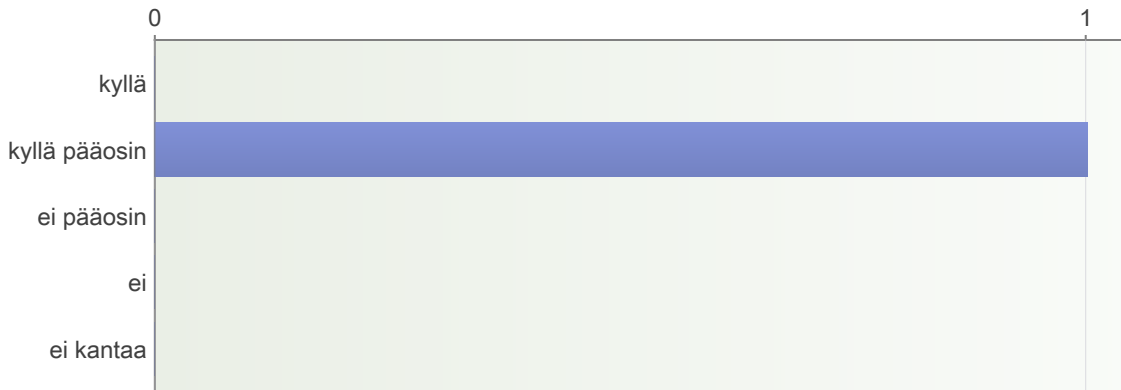

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien rahoituslain mukaisilla rahoitusperusteilla tulee turvata jokaisen maakunnan rahoituksen riittävyys maakunnille lailla säädettyjen tehtävien ja vel-voitteiden hoitamiseen (rahoitusperiaate). Ristiriidassa tämän periaatteen kanssa ovat maakuntalakiin sisältyvät maakuntien erittäin tiukat alijäämän kattamisvelvoitteet ja maakuntien rahoituslakiin sisältyvä maakuntien rahoitus-tason tarkistamiseen liittyvä rajoite rahoituksen enimmäiskasvusta (1%)0. Kun muutos on valtaisa, niin valtion pitää varautua siihen, että joillakin alueilla talouden hoito ei lähde heti onnistuneesti liikkeelle ja valtion ohjaavaa lisärahoi-tusta voidaan tarvita.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kriteerit sopivat yleiskatteellisen maakuntien rahoituksen jakamiseen niiden tehtävi-en osalta, jotka nyt lausuttavaan lakiesitykseen sisältyvät. Tulee kuitenkin ottaa huomioon, että päätökset siitä, miten valinnanvapaus ja monikanavarahoituksen purkamisen toteutetaan vaikuttavat merkittävästi lopullisen rahoitusmallin raken-teeseen. Ottaen huomioon hyte-kriteerien vähäisen merkityksen rahoituksen kokonaisu-määrään niiden määräytymisperusteet ovat liian monimutkaiset ja tulkinnanvaraiset.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Viisi vuotta on riittävä.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

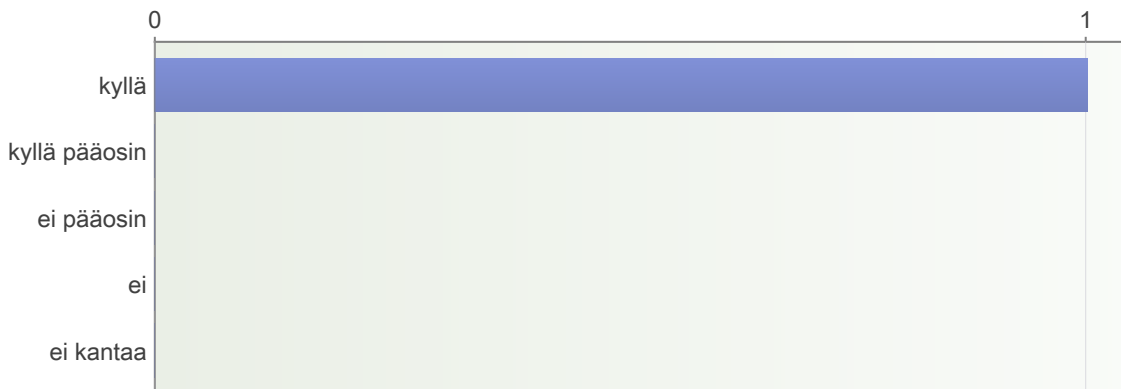
Vastaajien määrä: 1

- Maan hallitus tähtää siihen, että sote- ja maakuntauudistus kyetään toteuttamaan kuluvan vaalikauden aikana. Esitettyä valtion rahoitusmallia on pidettävä siirtymä-kauden ratkaisuna ja kaupunginhallitus katsoo, että maakuntien verotusoikeus tulisi ottaa käyttöön viimeistään seuraavalla vaalikaudella. Maakunnilla tulee jatkossa olla suurempi rooli ja vastuu maakunnan talouden kokonaisuudesta, mukaan lukien oikeus päättää investoinneista ja pitkäaikaisesta lainanotosta. Sosiaali- ja terveystoimen ja muiden maakunnille siirrettävien tehtävien rahoitusta ei tule irrottaa kuntasektorin yhteisestä varainhankintajärjestelmästä, koska nykyisen hyvin toimivan rahoitusjärjestelmän heikentäminen uhkaa vaikeuttaa jäljelle jäävien kuntien rahoituksen saatavuutta ja nostaa sen hintaa. Kuntien verotusoikeuden rajoittaminen esitettyssä muodossa on ongelmallinen, koska verokaton säätäminen sisältää riskin nollariski-syyden menettämisestä ja siten kuntien rahoituskustannusten merkittävästä noususta

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena?

(erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Kun muutos on näin iso, on hyvä, että kuntakohtaiset muutokset on pystytty ra-jaamaan. Tässä vaiheessa kyse on kuitenkin kuntien valtionosuusjärjestelmän so-peuttamisesta maakuntauudistukseen. Tästä syystä kuntien valtionosuusjärjes-telmästä on tulossa erittäin vaikeasti hahmotettava. Uuden järjestelmän valmis-telu tulee aloittaa heti. Kunnan taloutta tulisi tarkastella kokonaisuutena eikä yk-sittäisten rahoitusrakenteiden muutosten kautta, jotta saadaan kattavampi kuva tulevaisuuden kunnan talouden selviytymisen edellytyksistä. Valtionosuusjärjes-telmän uudistukset ja erityisesti heikon yleisen talouskehityksen vuoksi tehtävät jatkuvat valtionosuusleikkaukset ovat tuoneet ja tuovat jatkossakin kuntatalouden pitkäjänteiseen suunnitteluun suuren haasteen. Uudistuksiin sisältyvät ta-sausjärjestelyt ja siirtymäajat eivät poista tätä. Valtionosuusjärjestelmän pitkäjänteisyyteen ja valtionosuuksien määräytymiseen puhtaasti laissa säädettyjen määräytymisperusteiden mukaisesti tulisi kiinnittää erityishuomio.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Valtionosuusjärjestelmässä työpaikkaomavaraisuudelle ja sen kehittymiselle pitäisi antaa painoarvoa, koska se on selvä mittari kunnan toiminnasta paikallisen elinvoimatyön osalta. Ottaen huomioon hyte-kriteereiden vähäisen merkityksen rahoituksen kokonaismäärään nähden niiden määräytymisperusteet ovat liian monimutkaiset ja tulkinnanvaraiset.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidättekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Kannustimilla on merkittävä rooli toiminnan tehostamisessa, jota uudistuksella tavoitellaan. Jos valtio ulosmittaa kunkin alueen aikaansaaman tehokkuushyödyn pois alueelta itseltään, alueella ei ole kannustimia tehostaa toimintaansa. Vero-tusioikeuden kanssa alueen tehokkuuden kasvaminen hyödyttää alueiden asukkaita enemmän, koska alueen päättäjät ovat vastuussa oman alueensa asukkaille ja oman alueen verotus pyritään pitämään mahdollisimman alhaisena. Siltä osin, kun rahoitus päädytään keräämään valtion verotuksen kautta, valtionveron vero-perusteisiin esitettyjä muutoksia voidaan pitää perusteltuina. Ehdotus verokaton asettamisesta kunnille on kuitenkin kestävä kunnallisen itsehallinnon ja tulevaisuuden kunnan rahoituksen

kannalta. Kun veroprosentteja uudistuksen yhteydessä leikataan 12,30 prosenttiyksiköllä vuonna 2019, tärkeää on siirtää kunnallisverotuksessa tehtäviä vähennyksiä valtionverotuksessa tehtäviksi. Näin kuntien tuloveroprosenttien tuotto (ns. efektiivinen veroaste) vastaa paremmin todellista tuottoa.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Vastaajien määrä: 1

- Kuntien veroprosenttien lakisääteinen alentaminen ja siihen liittyvä rajoitus päättää veroprosenteistaan vuosina 2019-2021 johtaa moniin ongelmiin. Kuntalain mukaan kunnan talousarvio on laadittava siten, että edellytykset kunnan tehtävien hoitamiseen turvataan. Kunnat päättävät veroprosenteistaan käytännössä talousarvion teon yhteydessä ja mitoittavat veroprosenttinsa siten, että edellytykset kunnan tehtävien hoitamiseksi tulevat turvatuiksi.

Ehdotus kiinteistöveron säilyttämisestä puhtaasti kunnallisena verona on hyvä. Kuten luonnoksessa linjataan, kiinteistövero on tehokas ja tuotoltaan vakaa tapa rahoittaa paikallisia julkisia palveluita.

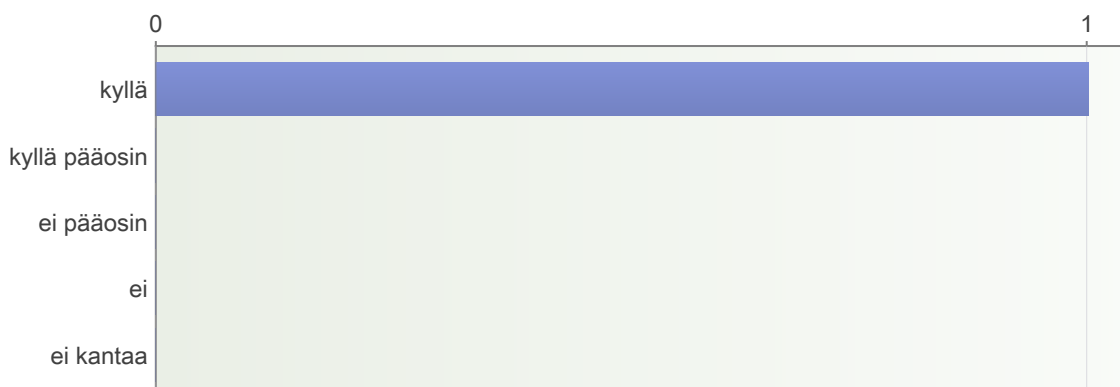
Positiivisena voidaan pitää myös sitä, että kuntien oikeus yhteisöveron tuottoon säilyy. Kuntien saamat yhteisöverotulot toimivat kannustimena kunnan elinkeinopolitiikan kehittämiseksi.

Esityksessä ehdotetaan verotuskustannusten jaon muuttamista sen johdosta, että kuntien suhteellinen asema verotulojen saajana pienenee suhteessa valtioon. Muutos on tältä osin perusteltu, mutta tässä yhteydessä tulee varmistaa, että tätä ei jostain toista kautta leikata kuntien tuloista. Kuntien asema veronsaajana muuttuu huomattavasti verotulojen pienentyessä.

Kuntien veroprosenttien erillistä säätelyä vuosina 2019-2021 ei voi pitää tarpeellisena. Esityksessä on ehdotettu muutosta myös kunnallisveroprosenttien säätelyyn myös uudistuksen jälkeisen ajan osalta niin, että vuodesta 2022 lukien kunnat ilmoittaisivat tuloveroprosenttinsa prosenttiyksikön kymmenyksen tarkkuudella. Tältä osin ehdotus on kannatettava. Kunnallisveroprosentit tulevat laskemaan uudistuksen seurauksena ja kunnallisverotuksen efektiivisyys paranee vähennyksien siirtyessä nykyistä enemmän tehtäväksi valtion verotuksessa. Tuloveroprosentin ilmoittaminen jatkossa prosentin kymmenyksen tarkkuudella neljännesprosenttiyksikön sijaan on perusteltu muutos.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- Huittisten kaupungille muutos on suuri, koska kaupunki vastaa pääosin alueensa sote-palvelujen järjestämisestä ja tuottamisesta. Sote-palveluiden järjestämis- ja tuottamisvastuun poistumisella voi olla paitsi sote-palvelujen saatavuuteen myös kaupungin elinvoimaan negatiivinen merkitys, jos sote-alan osaamista ja työpaikkoja keskittyy entistä enemmän maakuntakeskukseen. Tämä kehitys vaikuttaisi negatiivisesti kaupungin vetovoimaan, viihtyvyyteen ja turvallisuuteen. Tärkeää onkin, että vain vaativimpia palveluja keskitetään.

On huolehdittava siitä, että koko maakunnan alue huomioidaan palveluverkostoa ja palvelukeskuksia suunniteltaessa. Palvelukeskukset olisi tarkoituksenmukaista sijoittaa seudullisesti huomioiden olemassa oleva infra, asiakkaiden saavutettavuus ja työvoiman saatavuus.

Uudistuksen jälkeen elinvoiman kehittämisen rooli kaupungissa korostuu. Huittinen tulee panostamaan jatkossa selkeästi elinkeinojen kehittämiseen, kaupunkisuunnitteluun sekä ympäristön turvallisuuteen ja viihtyvyyteen. Täältä osin kaupungin ja maakunnan työnjaon pitää olla selkeä, jotta kaupungille jää riittävät toimivaltuudet ja resurssit näiden tehtävien kokonaisvaltaiseen hoitamiseen.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

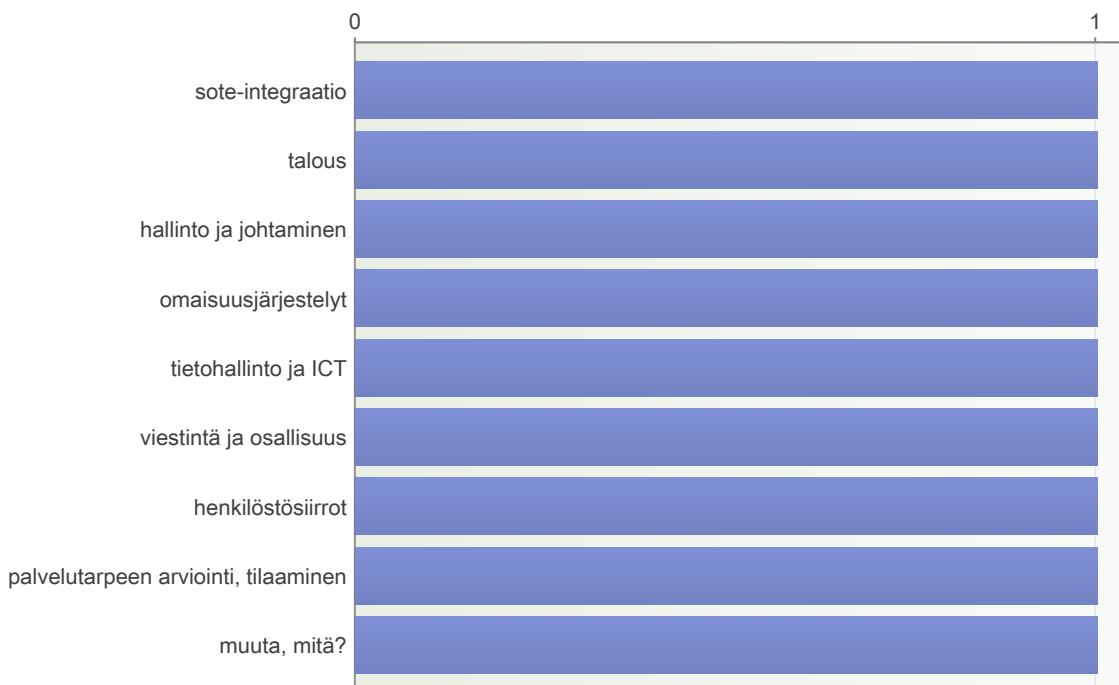
Vastaajien määrä: 1

- Maakuntien edellytyksiä suoriutua tehtävistään vaikeuttaa erityisesti
 - rahoituksen tasoon liittyvä 3 mrd. euron ennalta lailla lukkoon lyödyllä tavalla toteutettava säästötavoite (maakuntaindeksi + 0,5-1,0 %),
 - maakuntien liian tiukat alijäämän kattamisvelvoitteet ja niihin liittyvät maakuntien arviointimenettelyn kriteerit,
 - puuttuva verotusoikeus ja rajoitetut mahdollisuudet ottaa lainaa,
 - uudistuksen toimeenpanoon liittyvät kustannukset, joihin ei ole osoitettu eri rahoitusta.

Monikanavarahoituksen purkamiseen ja valinnanvapauslainsäädäntöön liittyvien ratkaisujen puuttuminen vaikeuttaa olennaisesti asian arviointia. Lisäksi siirtyminen toteutuneisiin kustannuksiin perustuvasta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen pitää olla hallittua.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: muuta, mitä?

- Hyvä olisi, että kaikki edellä luetellut tuet olisivat tarvittaessa saatavilla.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Vaikutukset peruskuntien talouteen

Peruskuntien taloutta on esitysehdotuksessa käsitelty niukasti. Yksittäisiä peruskuntia joutuu suurten taloudellisten haasteiden eteen heikentyneen tulorahoituksen, kasvu-paineiden ja investointitarpeiden vuoksi. Omavaraisuus heikkenee ja suhteellinen vel-kaisuus kasvaa, joissakin kunnissa voimakkaastikin.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.